
இயல் - 7

முடிவுரை

முடிவுரை

“மாதவையரின் புனைகதைகள்” என்னும் இவ்வாய்வில் கண்ட முடிவுகள் கீழ்க்கண்டவாறு அமைகின்றன.

தமிழ்ப் புனைகதைகள் பன்முக நோக்கங்கள் கொண்டனவாக தோற்றம் கொண்டு, இலக்கியம் என்ற ஒரே நோக்கம் கொண்டனவாக வளர்ச்சி பெற்றன. எழுத்து வடிவிலான புனைகதைகள் பழந்தமிழில் இருந்ததற்கான சான்றுகள் இல்லை. தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள் வாய்மொழியாக வழங்கிய கதைகளையே வரையறைப்படுத்துகின்றன. தமிழில் கதைப்பாடல்கள் றுத்தூண்டுதல் ஏதுமின்றித் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், வாய்மொழிக் கதைகள் நாட்டார் வழக்காற்றில் ஒரு கல்விப் புலமாக வளர்ச்சி கண்ட பின்பே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சு வடிவிலான தமிழ்ப் புனைகதையின் துவக்கமாக வீரமாமுனிவரின் பரமார்த்தகுரு கதையைக் குறிப்பிட வேண்டும். வாய்மொழிக் கதை மரபின் “மூடக் கதைகளோடு” இவை தொடர்புடையன. நடேசசாஸ்திரியால் தொகுக்கப்பட்ட “தக்காணத்துப் பூர்வ கதைகள்”, “திராவிட பூர்வ காலக் கதைகள்”, “திராவிட மத்திய காலக் கதைகள்” ஆகியனவே வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்ட கதைகளின் முதல் அச்சு வடிவமாக அமைகின்றன. இக்காலகட்டத்தில் அச்சு வடிவம் கண்ட ஏனைய கதைகள் அனைத்தும் மொழிபெயர்ப்புகளே. மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளைப் போல் வாய்மொழிக் கதைகள் பரவலாக அச்சு வடிவம் காணவில்லை. தமிழில் துவக்க கால கிறிஸ்துவ சமய இதுழ்கள் புனைகதைகளை வெளியிட்டன. இக்கதைகள் நன்னெறிகளைப் போதிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டன. கிறிஸ்தவ

சமயத்தைத் தொடர்ந்து பிற மதங்களும் சாதி அமைப்புகளும் இதழ்களை வெளியிட்டன. இதழ்கள் புனைகதைகளை வெளியிடுவதில் ஒன்றுபட்டன. சமூகத்தில் புனைகதை வாசிக்கும் பழக்கம் அதிகரித்ததின் காரணமாக இதழ்கள் புனைகதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்தன. கருத்துப் பரவல், பொழுதுபோக்கு, இலக்கியம் என்னும் மூன்று நோக்கங்களைக் கொண்டனவாக இதழ்களில் வெளிவந்த புனைகதைகள் அமைந்தன. இதழ்கள் சமூக விழிப்புணர்வுக்கு முக்கியத்துவம் தந்தபோது சமூக விழிப்புணர்வைத் தூண்டும் புனைகதைகள் இதழ்களின் பக்கங்களில் வெளிவரத் துவங்கின. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் புனைகதை மரபு தோற்றம் கொண்டது. பாரதியின் கதைகளில் மட்டுமே வாய்மொழிக் கதைமரபின் தாக்கத்தினை இனங்காண முடிகிறது. ஆனால், பாரதியின் கதைகளை இலக்கியக் கதைகளாக ஏற்பதில் சிக்கல்கள் உள்ளன. தமிழ்ப் புனைகதை மரபு தன்னுடையதான வேரைப் பிறமொழிக் கதை மரபுகளில் தான் செலுத்தியுள்ளது. வங்காள, ஆங்கிலக் கதை மரபுகளின் தாக்கத்தால் தான் தமிழ் இலக்கியக் கதை மரபு வளம் பெற்றுள்ளது. தமிழ்ப் புனைகதை மரபு இலக்கியம் பொழுதுபோக்கு என்னும் இரு வேறு நோக்கங்களைக் கொண்டதாக அமைகிறது. இலக்கியக் கதைகள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் இருபதுகளில் தமிழுக்கு அறிமுகம் ஆனது. 1924, 25 பஞ்சாமிர்தம் இதழ்களில் வெளியான மாதவையரின் கதைகளையே இலக்கியக் கதைகளாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இலக்கியக் கதைகளின் வளர்ச்சி முப்பதுகளில் தான் நிகழ் வடிவமாயிற்று. இலக்கியக் கதைகள் தோற்றம் கொண்ட காலத்திலேயே பொழுதுபோக்குக் கதைகள் தோற்றம் கொண்டு நிலைபெறு அடைந்தன. பொழுதுபோக்குக் கதைகள் வாசகர் விரும்பும்

உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டு, எளிதாகப் புரிந்துக் கொள்ளும் வகையில் அமைந்தன. சமகாலத் தமிழ்ப் புனைகதை மரபு இவ்விரு போக்குகளையும் உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது.

கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்குப் புனைகதைகளைக் கையாண்டவர்களுள் மாதவையர் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். சமூகச் சீர்கேடுகள் குறித்தான சிந்தனைகளை முன்வைக்க விரும்பும் சிந்தனையாளனுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பினைப் புனைகதை என்னும் வடிவம் தருகிறது. கருத்துப்பரிமாற்றம் என்னும் நோக்கில் அவர் அடைந்த வெற்றிகளே கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கான கதைகளின் வெற்றியைத் தீர்மானிக்கின்றன. மாதவையர் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் ஆங்கிலம் அறிந்தவர்களுடன் கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழ்த்துவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். சமூகக்கீழ்மை குறித்தான தம் சிந்தனைகளை ஏற்கும் மனநிலை ஆங்கிலமறிந்த தமிழர்களிடம் மட்டுமே இருக்கக்கூடுமென்ற நம்பிக்கை அன்று அவரிடமிருந்தது. மாதவையர் என்னும் ஆளுமையின் இரு முகங்களாகச் சிந்தனையாளர், படைப்பாளி என்பன அமைகின்றன. கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கான கதைகள், சிந்தனையாளன் என்னும் முகத்தின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றன. மாதவையரின் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான கதைகளுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகக் குசிகர் குட்டிக்கதைகளைக் குறிப்பிட வேண்டும். மாதவையரின் நோக்கம் தன் சிந்தனைகளைத் தன் சமகால மக்களுக்கு உணர்த்துவதேயாகும். அவர் தேர்ந்து கொண்ட வடிவம் இதை நிறைவேற்றிவிடுகிறது. ஒட்டு மொத்த சமூக விடுதலைக்கான கருத்துப்பரிமாற்றத்தையே குசிகர் குட்டிக்கதைகளின் மூலம் மாதவையர் நிகழ்த்தியுள்ளார். மாதவையரின் குசிகர் குட்டிக்கதைகள்

புறக்கணிக்க இயலாத தமிழ் வாழ்வின் சிக்கல்களைச் சமூகம், அரசியல், பண்பாடு என்னும் மூன்று தளங்களில் எதிர்கொண்டுள்ளன. கல்வியின் முக்கியத்துவம் மாதவையர் கதைகளில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. அரசியல் தொடர்பான கருத்துப்பரிமாற்றத்தினையும் புனைகதை வடிவில்தான் மாதவையர் நிகழ்த்தியுள்ளார். கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கான கதைகளின் ஒவ்வொரு கூறும் மாதவையரின் இலக்கை நோக்கமாகக் கொண்டே அமைகிறது. ஆரம்பகாலக் கதைகள் எளிய அமைப்பினைக் கொண்டுள்ள போது, பிற்காலக்கதைகள் சிக்கலான அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளன. கதைகளின் அமைப்புகள் அவர் உணர்த்த விரும்பிய கருத்துகளுக்கேற்ப எளிமையாகவோ, சிக்கலாகவோ அமைகின்றன. மாதவையரின் நோக்கத்தினை நிறைவேற்றுவதில் புனை கதைகள் முழுமையான வெற்றியினை அடைகின்றன.

தமிழில் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், 20-ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலும் இராமாயணம் காலம் சார்ந்த வாசிப்பினைப் பெற்றது. மாதவையர் தன்னுடையதான வாசிப்பினைப் புனைகதை வடிவில் நிகழ்த்தியுள்ளார். அரசியல் அடிப்படையிலான இராமாயண வாசிப்பினை 19-ஆம் நூற்றாண்டில் முதன் முதலாகக் கால்டுவெல் நிகழ்த்தியுள்ளார். ஆரியர்-திராவிடர் அரசியல் அடிப்படையிலான இவ்வாசிப்பு பலராலும் பின் தொடரப்பட்டுள்ளது. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் அல்லாதாரின் அரசியல் அடிப்படையில் இராமாயணம் வாசிப்பினைப் பெற்றது. மாதவையர், தேவர்களின் கதையாக அல்லாமல் மனிதர்களின் கதையாக இராமாயணத்தை எதிர்கொள்கிறார். மாதவையரின்

வாசிப்பு, காலத்திற்கிசைவான வாசிப்பாக அமைகிறது. இராமாயணத்தின் அனைத்து நிகழ்வுகளும் மாதவையரின் உரைநடைப் புனைகதை வடிவிலான இராமாயணத்தில் இடம் பெற்று மறுமதிப்பீட்டிற்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன. பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் அல்லாதாரின் அரசியல் விவாதத்தில் இப்புனை-கதையினூடாக மாதவையர் பங்கு கொள்கிறார். சமகால சாதி அமைப்புத் தொடர்பான விவாதத்தையும் புனைகதையினூடாக எழுப்புகின்றார். மாதவையர் ஆரியர்-திராவிடர் மோதலுக்கான மையத்தைச் சமயத்தில் எதிர்கொள்கின்றார். இராவணனைத் திராவிடனாகக் கொள்ளாது, அநாரிய சாதிகளில் ஒன்றினைச் சார்ந்தவனாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இதனால், நடுநிலையான வாசிப்பினை நிகழ்த்துகிறார். பார்ப்பனர் பார்ப்பனர் அல்லாதாரின் அரசியலை வாசிப்பில் உட்படுத்த மறுக்கிறார். பார்ப்பனர்களின் அரசியல் ஆதிக்க வேட்கை, பார்ப்பனார் அல்லாதாரின் ஆதிக்க வேட்கை இவையிரண்டோடும் மாதவையர் உடன்பட மறுக்கிறார். மாதவையர் தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவே, புனைகதை வடிவில் இராமாயணத்தைப் படைத்துள்ளார்.

வரலாற்றினைச் சமகாலப் பார்வையில் மதிப்பிடுவதைப் புனைகதை வடிவிலான வரலாற்றுரைகள் மூலம் மாதவையர் நிகழ்த்தியுள்ளார். புனைகதையும் வரலாறும் வாழ்வின்மீது பிறகுறைகளைவிட அக்கரை கொண்டனவாகத் திகழ்கின்றன. வரலாறு நம்பகத்தன்மை கொண்ட தகவல்களின் அடிப்படையில், வாழ்வு குறித்தான மதிப்பீட்டினை எழுப்புகிறது. புனைகதை நிகழ்த்துபவரின் உள்ளுணர்வு சார்ந்து, உணர்வுத்தளத்தில் மதிப்பீட்டினை நிகழ்த்துகிறது. புனைகதை வடிவிலான வரலாற்றுரைகள்

மாதவையரின் இறுதி இரண்டு வருடங்களில்தான் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. அறியாமையை நீக்க அறிவியல் கட்டுரைகளை இதுழாசிரியராக வெளியிட்டது போல், போலிக்கொள்கைகளை இனங்கண்டு சீரமைக்க, புனைகதை வடிவிலான வரலாற்றுரைகளைக் கையாண்டுள்ளார். மாதவையரின் வரலாற்றுரைகள் காலப்பொருத்தம் உடையன. புனைகதை வடிவிலான வரலாற்றுரைகளினூடாக விடுதலைப் போரைத் தனக்கே உரித்தான கோணத்தில் எதிர்கொண்டுள்ளார். தன்னுடையதான பார்வையில் ஹைதர் அலி, திப்பு சுல்தான் ஆகியோரை மதிப்பிடுகிறார். மாதவையரின் வரலாற்றுரைகள் ஆதிக்கம் என்பதனை மையமாகக் கொண்டவை. மாதவையர் சமகால விடுதலைக் கிளர்ச்சியை ஆதிக்கத்திற்கான போராட்டமாகவே கருதுகிறார். புனைகதை வழங்கும் எல்லையற்ற சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தித் தீவிரமான மதிப்பீட்டை நிகழ்த்துகிறார். புனைகதை வடிவிலான வரலாற்றுரைகள் அதற்கே உரித்தான வடிவ அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளன.

கதை இலக்கியத்தைத் தமிழிற்கு அறிமுகம் செய்த முன்னோடி படைப்பாளிகளுள் மாதவையரும் ஒருவர். மாதவையர் கதைகளுள் இலக்கிய நோக்கம் கொண்ட கதைகளையும் இலக்கியமல்லாத பிற நோக்கங்களைக் கொண்ட கதைகளையும் வேறுபடுத்தி இனங்காணத் தவறியதின் விளைவாகவே மாதவையர் பிரச்சார நோக்கம் கொண்ட படைப்பாளி என்னும் விமர்சன மதிப்பீடு எழுந்துள்ளது. இலக்கிய நோக்கம் கொண்ட கதைகளை வேறுபடுத்தி ஆராய்ந்தால் இம்மதிப்பீட்டில் மாறுதல் நிகழும். நாவல் என்னும் இலக்கிய வடிவின் இயல்பு, அதன்

எல்லைகள் குறித்துத் தெளிவான உணர்வை மாதவையர் பெற்றிருந்தார். நாவலின் வடிவ இயல்பு குறித்த உணர்வு அவருக்கிருந்தது என்பதனை, அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த இதழ்களில் வெளியான நாவல் வடிவம் குறித்தான கட்டுரைகள் உணர்த்துகின்றன. சிறுகதை, குட்டிக் கதை என்னும் இரு சொற்களைப் பயன்படுத்துவது வடிவ இயல்பு குறித்த உணர்வை அவர் கொண்டிருந்ததால் தான் என உணர முடிகிறது. மாதவையர் நாவல்களில் வரும் மனிதர்களை நாவல் சித்திரிக்கும் வாழ்வின் இயல்பிற்கேற்ப தன்னிச்சையாக இயங்கும் மனிதர்களாக இனங்காண முடிவது இந்நாவல்களை இலக்கியக் கதைகளாக இனங்காட்டுகின்றன. நாவல்களிலிருந்து உணர முடிகிற சமூகச் சித்திரம் வாழ்வின் மீதான அவர் பார்வையைத் துலக்கி, படைப்பாளியாக அவரை உறுதி செய்கிறது. மாதவையர் நாவல்களின் வடிவம் தமிழ் நாவல் வடிவ வளர்ச்சிக்கு முன்னோடியாக அமைவது. நாவல் வடிவ இயல்பிற்கு ஒவ்வாத சில கூறுகளையும் கொண்டது. மாதவையரின் “கண்ணன் பொருந்தாது கதை” வடிவச் சிறப்புப் பெற்ற முதல் தமிழ்ச் சிறுகதையாக அமைகிறது. தமிழ்ப் புனைகதை இலக்கிய மரபில் மாதவையரின் பங்களிப்புப் புறக்கணிக்க இயலாதது.

மாதவையரின் புனைகதைகள் பன்முக நோக்கங்களைக் கொண்டனவாக விளங்குகின்றன. நோக்கத்தைச் சென்றடைவதில் அவை மகத்தான வெற்றிகளை அடைந்துள்ளன.